

kendt af politiet og have gennemgået en særlig uddannelse. Herudover anbefales det i rapporten, at der indføres bestemmelser om sikkerhedsgodkendelse af stationer, som anvendes til afvikling af bestemte idrætsbegivenheder.

Rapporten blev tiltrådt af regionspolitilederne og Politimesterforeningen på et møde i marts 2005 og blev herefter afleveret til Justitsministeriet.

3. Generel karantæneordning for uroskabende tilskuere

3.1. Gældende ret

3.1.1. *Politiets indgrebsmuligheder*

Politiet har efter den gældende lovgivning en række muligheder for i forbindelse med fodboldkampe at gribe ind over for uroskabende personer.

I medfør af de almindelige regler i retsplejeloven har politiet i øvrigt mulighed for at sigte og eventuelt anholde personer, som begår et strafbart forhold i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

3.1.1.1. *Bortvisningsbestemmelser*

Der er allerede i dag fastsat regler, der giver mulighed for at bortvise personer fra et område, herunder fra et fodboldstadion. En bortvisning efter disse regler har til formål at hindre en konkret fare- eller genesituation, og en bortvisning kan ikke udstrækkes tidsmæssigt til at gælde ud over den konkrete faresituation.

Det fremgår af § 5, stk. 1, i lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed (politiloven), at politiet har til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed.

Af politilovens § 5, stk. 2, fremgår, at politiet med henblik på at afværge fare som nævnt i stk. 1 kan foretage indgreb over for den eller de personer, der giver anledning til faren. Politiet kan herunder udstede påbud, jf. § 5, stk. 2, nr. 1.

I bemærkningerne til bestemmelsen er om betingelserne for at foretage indgreb anført, at indgreb forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til politilovens § 5, stk. 2, nr. 1, at påbud omfatter, hvad der i den almindelige forvaltningsretlige terminologi betegnes som påbud, og indebærer en ordre om at foretage eller undlade en bestemt adfærd. Det fremgår ligeledes heraf, at et påbud oftest vil være en mundtlig

ordre rettet mod en eller flere personer, men at det også kan bestå i fysiske afspærringer af områder.

Det fremgår endvidere af § 6, stk. 1, i ordensbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005), at politiet kan påbyde enhver at undlade at stå stille på et bestemt sted eller at færdes frem og tilbage på kortere strækninger, når den pågældendes ophold eller færdens medfører ulempe for de omkringboende eller forbipasserende, eller når der er begrundet formodning om, at den pågældende på dette sted udøver en strafbar adfærd.

Påbud efter politilovens § 5, stk. 2, nr. 1, og ordensbekendtgørelsens § 6, stk. 1, kan alene anvendes til at gribe ind i en given situation for at afværge en konkret fare eller gene og kan således ikke udstrækkes ud over den aktuelle situation.

3.1.1.2. *Forbudsbestemmelser*

I lovgivningen er der flere eksempler på regler, der giver politiet mulighed for at meddele personer forbud mod at opholde sig på bestemte lokaliteter. Disse regler giver imidlertid ikke mulighed for at meddele en generel karantæne, hvorefter en person kan forbydes at opholde sig på og ved lokaliteter, som anvendes til afvikling af bestemte idrætsbegivenheder.

Efter § 3, stk. 1, i ordensbekendtgørelsen må slagsmål, skrigen, råben eller anden støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende optræden, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden, ikke finde sted.

Det fremgår endvidere af ordensbekendtgørelsens § 6, stk. 2, at politiet kan meddele en person, der flere gange har overtrådt bekendtgørelsens § 3, forbud imod at færdes frem og tilbage eller tage ophold inden for en afstand af 100 meter fra det sted, hvor den seneste overtrædelse er begået. Det er en betingelse for meddelelse af forbud, at der er grund til at tro, at den pågældende ellers vil gentage forseelserne indenfor det område, som forbuddet vil omfatte.

Ordensbekendtgørelsen giver ikke mulighed for at udstrække et forbud til at omfatte flere lokaliteter.

Efter restaurationslovens § 31, stk. 2, kan politiet forbyde en person, der i forbindelse med restaurationsbesøg har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæst i bestemte restaurationsvirksomheder (restaurationsforbud).

Et sådant forbud kan meddeles af politiet for så vidt det af hensyn til lovlighed, sædelighed, ædruelighed eller opretholdelse af ro og orden må anses for nødvendigt. Afgørelsen træffes på grundlag af en konkret vurdering af de oplysninger, der indgår i sagen.